

Petak, 24.06.2011.g.

Prije nekoliko tjedana sam osjetio da bih se trebao pomoliti za dvije drage osobe koje, svaka za sebe

i u svojem okruženju,

SVJEDOČE

ZA

GOSPODINA.

I tako, ja sam odlučio da ću se pomoliti za njih. Obje osobe imaju svoje kušnje, gdje ja za većinu njih i ne znam. I

kada sam odlučio pomoliti se za njih, upitao sam sebe da za što da molim Gospodina.

ŠTO

BI

GOSPODIN

TREBAO

UČINITI

TIM

OSOBAMA,

ŠTO

BI

IM

TREBAO

DATI?

Razmišljao sam o tome i na kraju sam odlučio da ću se

MOLITI

GOSPODINU

DA

IM

DADNE

SNAGU
SVJEDOČENJA,
SVJEDOČENJA

ZA

GOSPODINA. I tako se od onda skoro svaki dan pomolim za njih, nekad kraćom a nekad dužom molitvom,

DA

IM

SE

GOSPODIN

SMILUJE

I

UDIJELI

IM

SNAGU

SVJEDOČENJA

ZA

NJEGA.

A sa tim problemom, SVJEDOČENJEM ZA GOSPODINA, vrlo se često susrećem u svojem svakodnevnom vjerničkom životu i duhovnom rastu.

Nitko, tko želi duhovno rasti

i

tko

želi

steći

milost Božju,

ne može to dobiti i to doživjeti ukoliko SVOJIM

ŽIVOTOM,

RADOM

I

PONAŠANJEM

NE

SVJEDOČI

ZA

GOSPODINA.

Nekome ovaj pojam, SVJEDOČENJE ZA GOSPODINA, izgleda nebitan i manje važan, a neki su u njemu prepoznali KARTU ZA VJEČNI ŽIVOT, S

VOJE
ŽIVOTNO
POSLANJE.
I
SVATKO
OD
NAS,
BILO
DA
SMO
JEDNI
ILI
DRUGI,
NE
MOŽE
REĆI
DA
VJERUJE
U
GOSPODINA
I
DA
ŽIVI
KRŠĆANSKIM
ŽIVOTOM
I
DA
JE
DOBAR
VJERNIK,
AKO
NE
SVJEDOČI
ZA
GOSPODINA.
TO
JEDNOSTAVNO
JEDNO
BEZ
DRUGOGA
NE
IDE.

I ŠTO TO UOPĆE ZNAČI? SVJEDOČITI ZA GOSPODINA? Prije tri godine ja sam se svaku večer, nekad i sa BOŽJIM STRA
HOPOŠTOVANJEM,
molio Gospodinu da mi omogući
da
svjedočim za njega. Iskreno, osjećao sam da bih Ga to trebao moliti, da bih to želio
ALI
NISAM TOČNO
ZNAO
ŠTO
TO
ZNAČI.
Mislio sam da bi to trebao biti strogi vjernički život, čak odlazak u misionare ili barem svećenike.
Ili
nešto
tome
slično.

Kada je krenuo moj put obraćenja, iz dana u dan sam počeo shvaćati što to znači SVJEDOČITI
ZA
GOSPODINA.
GOSPODIN
ME
"HRANIO"
SA
RAZNIM
SPOZNAJAMA
SVJEDOČENJA
ZA
NJEGA.
Bilo je tu puno malih ali prekrasnih događaja. Ali bilo je i velikih i važnih događaja, ono što mi ljudi, onako oholi i sujetni, volimo. DA
NAS
DRUGI
VIDE.

Npr. sada mi je "pao na pamet" događaj kada sam došao u Zatvor Remetinec na izdržavanje moje kazne zatvora. Uzeo sam sa sobom i Bibliju, dvije knjige, Stari i Novi Zavjet, misleći da će mi dopustiti da ih imam sa sobom i da ih tamo u zatvoru čitam. No, policajac koji mi je pregledao stvari, oduzeo mi je obje knjige jer su imale tvrde korice a takve se knjige ne mogu unositi u zatvor. I rekao mi je da će ih staviti na polog a ja neka zatražim pismenim zahtjevom da mi upravitelj Zatvora možda odobri da mi se knjige daju. I tako sam ja to i učinio, odmah kada sam došao u sobu. Nakon tri tjedna zahtjev mi je odobren i ja sam doveden na polog stvari da mi daju te knjige. I TU POČINJE MOJE SVJEDOČENJE ZA GOSPODINA U TOM DOGAĐAJU.

Kada je policajac pronašao te knjige vidio je da imaju tvrde korice i rekao mi je da mi ih ne može dati jer imaju tvrde korice. JA SAM UZEO PRVO JEDNU PA ONDA DRUGU KNJIGU I PRED NJIM OTRGNUO TVRDE KORICE KNJIGA, DAO IH NJEMU A SEBI ZADRŽAO SAMO LISTOVE OD SADRŽAJA. ON SE ZBUNIO PA JE REKAO DA NEKA

NE
TRGAM
KORICE,
DA
JE
ŠTETA.
JA
SAM
MU
REKAO
DA
TE
KORICE
UOPĆE
NISU
BITNE
NEGO
ONO
ŠTO
SE
NALAZI
U
TIM
KORICAMA.
ON
SE
NASMJEŠIO
I
REKAO
DA
SAM
U
PRAVU
TE
UZEO
KORICE
SEBI
A
MENI
JE
DAO
ONAJ
OSTATAK
S
MEKANIM
LISTOVIMA.

JA SAM TIM NAJOBİČNIJIM ČINOM SVJEDOČIO ZA MOJEG GOSPODINA I NJEGOVU RIJ
EČ
PRED
TIM
POLICAJCEM
I
ON
JE
SHVATIO
ONO
ŠTO
SAM
MU
JA
HTIO
REĆI.
DA
JA
LJUBIM
I
ŽELIM
GOSPODINA.
DA
MI
NIJE
BITNA
VANJŠTINA
NEGO
ONO
ŠTO
JE
UNUTRA.
U
TIM
KNJIGAMA,
U
MENI
I
SVIMA

NAMA.
U
TIM
TRENUCIMA
JA
SE
NISAM
OSJEĆAO
NI
DOBRO
NI
LOŠE,
NISAM
HTIO
DRŽATI
NIKOME
LEKCIJE
ILI
PRAVITI
SE
VAŽAN.
JEDNOSTAVNO
SAM
OSJETIO
DA
JA
HOĆU
BOŽJU
RIJEČ,
MOJEG
GOSPODINA
SA
SOBOM
I
BILO
MI
JE
POTPUNO
SVEJEDNO
ŠTO
ĆE
NETKO
DRUGI
O
TOME
MISLITI

I
GOVORITI.
JA
SAM
SAMO
UČINIO
ONO
ŠTO
SAM
MORAO
I
ŠTO
JE
GOSPODIN
OD
MENE
OČEKIVAO.

U tim trenucima, nisam mislio da je to SVJEDOČENJE ZA GOSPODINA. Ne. Samo sam htio
čitati
Božju
riječ.
Kasnije
sam
shvatio
da je cijeli taj događaj bi
SVJEDOČENJE
ZA
GOSPODINA.
I
RADI
MENE
SAMOG
I
RADI
TOGA
POLICAJCA
I
ONIH

ZATVORENIKA
KOJI
SU
BILI
SA
MNOM
U
SOBI
I
KOJI
SU
ME
PITALI
DA
ŠTO
JE
S
KORICAMA
OD
BIBLIJE.

Mogao bih sada nabrojiti mnoge, NI SAM NE ZNAM DA LI VELIKA ILI MALA SVJEDOČENJA
ZA

GOSPODINA, koje sam imao u zatvoru. Npr. nekoliko tjedan sam se sam molio u vjerskoj sobi
svaku večer. I dolazili su čuvari u kontrolu i neki zatvorenici su pitali što radim. A ja sam se
molio,

NA
GLAS.
MOLITVE
SVETE
BRIGITE
I
JOŠ
NEKE
MOLITVE.

Pa mi se priključio još jedan zatvorenik pa još jedan.

I tako, kada sam odlazio iz zatvora, nakon nekoliko mjeseci, svaku se večer krunicu molilo 6-10
zatvorenika.

A

JA
TO
NISAM
POČEO
MOLITI
DA
DRUGE
POZOVEM
ILI
DA
NEŠTO
NEKOME
POKAŽEM
ILI
DOKAŽEM.
NE.
JA
SAM
OSJEĆAO
VELIKU
POTREBU
DA
SE
MOLIM
GOSPODINU,
SVAKU
VEČER.
JER
SAM
GA
POČEO
LJUBITI
SVE
VIŠE
I
VIŠE.
I
NISAM
MOGAO
BEZ
NJEGA.
SVE
DALJE
ŠTO
SE
DOGODILO

BILA
JE
VOLJA
GOSPODINOVA.
PODARIO
MI
JE
RAST
U
DUHOVNOSTI
I
DAO
DA
SE
VIDE
PLODOVI
SVJEDOČENJA
ZA
NJEGA.
JA
SAM
STVARNO
UČINIO
VRLO
MALO,
ČAK
BI
MOGAO
REĆI
DA
SAM
BIO
I
MALO
EGOISTIČAN
JER
SAM
MISLIO
SAMO
KAKO
ĆU
SE
MOLITI
GOSPODINU,
A
DA

MI
ON,
PREMA
SVOJOJ
VOLJI,
USLIŠI
MOJE
MOLITVE.

NO, GOSPODIN SE UVIJEK PROSLAVI. I SEBE I DRUGE KOJI ZA NJEGA SVJEDOČE. I P
ODARI
VIŠE
NEGO
GA
MOŽEMO
IKAD
ZAMOLITI.
NO,
NE
ONAKO
KAKO
MI
MISLIMO
DA
BI
TREBALO
BITI
NEGO
ONAKO
KAKO
ON
ZNA
DA
JE
NAJBOLJE
ZA
NAS.
U
OVOM

SLUČAJU
ON
JE
MENI
DAO
NEMJERLJIVU
I
PREKRASNU
MILOST.
MOJ
RAST
U
VJERI
I
SPOZNAJU
DA
JE
ON
UVIJEK
KRAJ
MENE.
I
DA
ME
VOLI.
I
DA
USLIŠAVA
MOJE
MOLITVE.
I
DA
VOLI
I
SVE
DRUGE
LJUDE
OKO
MENE
KOJI
GA
TRAŽE.

Jučer je bio blagdan TIJELOVA. JEDAN OD ČETIRI ZAPOVIJEDANA CRKVENA BLAGDA
NA
NE
PADAJU
STALNO
U
NEDJELJU.

I bila je procesija, mimohod vjernika naše župe ulicama našeg grada
SA
JAVNIM
NOŠENJEM
PRESVETOG
OLTARSKOG
SAKRAMENTA. I ove i prošle godine naš župnik je to lijepo osmislio.

I
SVE
JE
BILO
TAKO
DOSTOJANSTVENO.

I
RADOSNO
S
PJESMOM,
NARODNIM
NOŠNJAMA,
DJECOM
KOJA
SU
IMALA
KOŠARICE
SA
LATICAMA.
IDEALNA
PRILIKA
ZA
SVAKOG
OD
VJERNIKA MOJE ŽUPE
DA
SVJEDOČI
ZA
SVOJEG
GOSPODINA.

JEDNOM
ŠETNJOM,
MOLITVOM

I
PJESMOM.

Neki su to tako shvatili i odlučili se biti dio toga događaja. Drugi nisu iz raznih razloga.

EVO,
KAKO
JE
MALO
POTREBNO
DA
SE
SVJEDOČI
ZA
GOSPODINA.
PROŠETATI
S
NJIM
PO
ULICAMA
SVOJEG
GRADA
U
JEDNOJ
JEDNOSATNOJ
ŠETNJI.

A NAŠ GOSPODIN NIJE PREZAHTJEVAN KADA TRAŽI DA ZA NJEGA ODVOJIMO MALO
VREMENA.

NE
TRAŽI
ON
OD
NAS
DA
SVJEDOČIMO
ZA
NJEGA.

NE.
ON
TO
PREPUŠTA
NAMA
I
UVIJEK
SE
RADUJE
SUSRETU
S
NAMA.

SAMO, KADA ĆEMO JEDNOG DAN DOĆI PRED NJEGA, MOŽDA ĆE I ON OKRENUTI GLA
VU
OD
NAS,
MOŽDA
I
ON
ZA
NAS
NEĆE
IMATI
VREMENA,
MOŽDA
ĆE
SE
I
ON
NAS
SRAMITI.
"GOSPODINE,
NISMO
TE
VIDJELI."
O,
BIO
JE

ON
TAMO.
U
SVETOM
OLTARSKOM
SAKRAMENTU.

Koliko samo imamo mogućnosti DA SVJEDOČIMO ZA GOSPODINA. Odlazak na nedjeljnu misu, prekržiti se prije i poslije jela te moliti Gospodina da nam blagoslovi on što ćemo jesti a nakon toga mu zahvaliti na onome što nam je dao za jesti, nedjelju uzeti kao DAN GOSPODNJI, ne raditi nedjeljom □ bez velike potrebe, ne psovati, ne lagati, ne ogovarati, itd. itd.

TO SVE IZGLEDA TAKO MALO, NIŠTA POSEBNO, U NAŠIM OČIMA. ALI SVE TO JE VELI
KO
OČIMA
GOSPODINA. U
I
PO
TOME
SVEMU
ON
USLIŠAVA
I
NAŠE
MOLITVE.
I
DAJE
NAM
OBILJE

DAROVA

I

NAMA

I

DRUGIMA. SVE JE TO VELIKO SVJEDOČENJE ZA GOSPODINA. PRED SOBOM I
DRUGIMA.

JER MOLITVA I ODLAZAK NA MISU I DRUGI IZVANJSKI ZNAKOVI NAŠE VJERE, NAŠEG
SVJEDOČENJA

ZA

GOSPODINA,

MORAJU

BITI

POPRAĆENI

NAŠOM

ČISTOM

DUŠOM

I

NAŠIM

ČISTIM

SRCEM.

IZA

TOGA,

ČINJENJE

GRIJEHA,

ŽIVOT

U

SLABOSTIMA

I

PROPUSTIMA,

TREBAO BI POLAKO NESTAJATI IZ NAŠIH

ŽIVOTA.

**ZATO SE JA SVAKI DAN MOLIM MOJEM GOSPODINU: "MOLIM TE GOSPODINE ZA OB
RAĆENJE,
UČVRŠĆIVANJE**

VJERE
I
NUTARNJE
ISCJELJENJE
SVIH
ONIH
KOJIH
SVOJIM
ŽIVOTOM,
RADOM
I
PONAŠANJEM
NA
SVJEDOČE
SVOJU
VJERU."
ZA
MENE
I
SVE
NAS.

GOSPODINE, DAJ NAM SVIMA SNAGE DA SVJEDOČIMO ZA TEBE.

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE